



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE  
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS  
DĖL A. Č. 2017-10-16 SKUNDO**

2018 m. vasario 8 d. Nr. S-25 (7-233/2017)  
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie  
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,  
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės  
komisijos narių

Editos Galiauskaitės  
Martyno Endrijaičio – pranešėjas  
Rasos Stravinskaitės  
Andriaus Veniaus  
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojui  
mokesčių administratoriaus atstovei

A. Č.  
S. A.

2018-01-23 posėdyje išnagrinėjusi A. Č. (toliau – Pareiškėjas) 2017-10-16 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-09-18 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (23.31-08)-323-14994, n u s t a t ė:

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) 2017-11-14 posėdyje išnagrinėjo Pareiškėjo 2017-10-16 skunde išdėstytą prašymą atnaujinti terminą Inspekcijos 2017-09-18 sprendimui dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (23.31-08)-323-14994 apskūsti ir 2017-12-20 sprendimu Nr. S-260 (7-233/2017) Pareiškėjo prašymą tenkino. Komisija Pareiškėjo 2017-10-16 skundą nagrinėja iš esmės.

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2017-08-21 prašymą dėl atleidimo nuo delspinigių, 2017-09-18 sprendimu dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (23.31-08)-323-14994 neatleido Pareiškėjo nuo 231,66 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) delspinigių.

Skundžiamame Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas 2017-09-18 (prašymo nagrinėjimo dieną) valstybės biudžetui buvo skolingas 231,66 Eur PVM delspinigių.

Inspekcija sprendime aptarė atleidimo nuo delspinigių tvarką reglamentuojančius teisės aktus. Sprendime išdėstyti Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 100 str. 1 dalyje, 141 str. 1 d. 1–4 punktuose, Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių,

patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144, (toliau – Taisyklės) 7 punkte įtvirtinti atleidimo nuo delspinigių, baudų ir / ar palūkanų pagrindai.

Prašymo nagrinėjimo metu Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas pavėluotai pateikė 2017 m. 01–05 mėn. PVM deklaracijas ir pagal jas bei pagal deklaraciją už 2017 m. 06 mėn. laiku nesumokėjo 35136 Eur PVM, todėl jam apskaičiuoti PVM delspinigiai.

Pareiškėjas 2017-07-13 pateikė PVM deklaraciją (forma FR0600) už laikotarpį nuo 2017-01-01 iki 2017-06-30, kurioje deklaravo 35136 Eur mokėtiną į biudžetą PVM sumą. Ši Pareiškėjo PVM deklaracija buvo anuliuota (2017-07-21 Pareiškėjui elektroninėje deklaravimo sistemoje parengtas ir išsiųstas pranešimas, kad PVM deklaracija į Inspekcijos duomenų bazę nesuvesta dėl joje neteisingai nurodyto mokesčio laikotarpio). Tą pačią dieną, t. y. 2017-07-13 Pareiškėjas pateikė PVM deklaracijas (forma FR0600) už 2017 m. 01–06 mėn. (už kiekvieną mėnesį) ir deklaravo tokias PVM sumas: 01 mėn. (-15 Eur); 02 mėn. – (-388 Eur); 03 mėn. – (-216 Eur); 04 mėn. – 30650 Eur; 05 mėn. – 4763 Eur; 06 mėn. – 342 Eur, iš viso 35136 Eur PVM. Inspekcijos duomenimis, mokėtina 35136 Eur PVM suma už 2017 m. 01–06 mėn. įskaityta tokia tvarka: 30000 Eur iš Pareiškėjo 2017-07-13 įmokos, 342 Eur – iš 2017-07-26 įmokos, 4794 Eur 2017-07-26 išieškota iš Pareiškėjo atsiskaitomosios sąskaitos. Ginčijamame sprendime paminėta, kad Pareiškėjas 2017-08-18 pateikė PVM deklaraciją už 2017 m. 07 mėn., kurioje deklaravo 254 Eur mokėtiną PVM sumą. Pareiškėjo 2017-08-21 sumokėta 254 Eur įmoka buvo įskaityta daliai PVM delspinigių padengti.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 84 str. 7 dalies nuostatomis, PVM mokėtojams, kurie įsigyja prekes iš kitų valstybių narių ir paslaugas, kurias šalies teritorijoje teikia kitos valstybės narės PVM mokėtojai ir už kurias šių paslaugų pirkėjai šio Įstatymo 95 str. 2 dalyje nustatyta tvarka privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM, šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos netaikomos, todėl laikoma, kad mokesčio laikotarpis yra kalendorinis mėnuo. Pagal PVM deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-03-01 įsakymu Nr. VA-29, 5.1. punktą kalendorinio mėnesio PVM deklaracija pateikiama iki kito mėnesio 25 dienos, o PVM sumokamas ne vėliau kaip iki PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos (PVMĮ 90 str., 1 dalis). Pareiškėjas 2017-07-13 pateiktoje PVM deklaracijoje už laikotarpį nuo 2017-01-01 iki 2017-06-30 deklaravo 118137 Eur iš Europos Sąjungos (toliau – ES) įsigytų prekių vertę. Taigi, Pareiškėjas, Inspekcijos teigimu, privalėjo kas mėnesį teikti PVM deklaracijas ir mokėti PVM.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjo 2017 m. 04–07 mėn. PVM prievolės laiku nepateko į valstybės biudžetą, Pareiškėjui iš viso apskaičiuota 486,14 Eur PVM delspinigių. Dalis šių delspinigių (254,48 Eur) įskaityta dar iki šio prašymo gavimo dienos. Inspekcija akcentavo, kad MAĮ 100 straipsnyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, todėl ginčijamame sprendime buvo nagrinėtas Pareiškėjo atleidimo nuo likusios nesumokėtos PVM delspinigių sumos, t. y. 231,66 Eur PVM delspinigių, klausimas.

Pagal MAĮ 141 str. 1 d. 1 punkto nuostatas mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, t. y. laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2011-03-28 nutartyje adm. byloje Nr. A556-364/2011 yra išaiškinęs, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, t. y. įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių teisine galimybe. Inspekcija akcentavo, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos I skirsnio 7 straipsnis įtvirtina nuostatą, jog įstatymo nežinojimas neatleidžia nuo atsakomybės. Taigi tam, kad nagrinėjamu atveju būtų galima taikyti MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktą, Pareiškėjas turi nurodyti bei įrodymais pagrįsti tokias aplinkybes, kurias būtų galima pripažinti objektyviomis kliūtimis sumokėti mokesčius.

Inspekcija, vertindama Pareiškėjo teiginius apie tai, kad jis veiklą vykdė tik pirmus metus, o PVM mokėtoju įregistruotas tik nuo 2016 metų gruodžio mėnesio, todėl nežinojo apie prievolę teikti deklaracijas bei mokėti PVM kas mėnesį, pažymėjo, jog pagal šiuo metu galiojančių mokesčių teisės aktų nuostatas Inspekcija nėra įpareigota informuoti apie prievolę mokėti PVM. Pagal MAĮ 40 str. 1

d. 1 punktą mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę. Už savalaikį ir tinkamą mokesčių apskaičiavimą bei sumokėjimą, pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, kuris, atsižvelgdamas į teisės aktų reikalavimus, turi savarankiškai apskaičiuoti priklausančius mokėti mokesčius, užpildyti atitinkamas mokesčių deklaracijas ir mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto poįstatyminio teisės akto nustatytu terminu bei tvarka sumokėti mokesčius į biudžetą (MAĮ 40 str. 1 d. 4–5 punktai, 81 str. 1 dalis). Inspekcija akcentavo, kad LVAT ne kartą yra pažymėjęs, jog mokesčių mokėtojo kaltės nepaneigia tokios aplinkybės kaip, pavyzdžiui, netinkama mokesčių administratoriaus vykdoma mokesčių mokėtojo veiklos kontrolė ir laiku nenustatytas daromas mokesčių įstatymo pažeidimas, neteisingas (klaidingas) mokesčių įstatymų supratimas ar jo nežinojimas. Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas, mokesčių įstatymų nustatytais terminais nesumokėjęs PVM, yra kaltas dėl padaryto pažeidimo, todėl pagal MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktą jis neatleidžiamas nuo 231,66 Eur PVM delspinigių.

Inspekcijos sprendime taip pat nurodyta, jog nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo ginčo delspinigių remiantis MAĮ 141 str. 1 d. 2, 3 ir 4 punktais, nes prašymo nagrinėjimo metu nenustatyta, kad Pareiškėjo padarytas pažeidimas buvo sąlygotas *force majeure* ar *cas fortuit* aplinkybių ar, kad Pareiškėjo atskira veika, nors ir pažeidžianti mokesčio įstatymo nuostatas, nepadarė žalos biudžetui ar, kad mokestinis pažeidimas buvo sąlygotas klaidingos mokesčių administratoriaus konsultacijos.

Pagal MAĮ 100 str. 1 d. 3 p. nuostatas atleidžiama nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio Įstatymo 113 str. 1 d. 3 punktą. Šis atleidimo pagrindas gali būti taikomas tik mokesčių mokėtojams – fiziniams asmenims arba kai individualių (personalinių) įmonių savininkų ar ūkinių bendrijų narių sunki ekonominė (socialinė) padėtis.

Ginčijamame sprendime akcentuota, kad kartu su prašymu Pareiškėjas nepateikė jokių dokumentų, patvirtinančių, jog jo ekonominė ir/ar socialinė padėtis yra sunki. Inspekcija, išanalizavusi turimus duomenis apie Pareiškėjo vardu registruotą kilnojamąjį turtą, gaunamas pajamas, priėjo išvadą, kad Pareiškėjo ekonominė (socialinė) padėtis nėra sunki (Pareiškėjas yra darbingo amžiaus, dirba, gauna pajamas, turi kilnojamojo turto), todėl jam netaikytinos MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkto nuostatos ir jis neatleistinas nuo 231,66 Eur PVM delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu.

Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjo prašymo motyvai ir nustatytos aplinkybės neatitinka MAĮ 100 str. 1 dalyje bei 141 str. 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų, todėl Pareiškėjas neatleistinas nuo 231,66 Eur PVM delspinigių.

Pareiškėjas Komisijai pateikė skundą, kuriame teigia, kad apie priskaičiuotus delspinigius (virš 400 Eur) sužinojo iš autorizuotų paslaugų portale *Mano VMI* pateiktos informacijos. Inspekcijai pateiktame 2017-08-21 prašyme Pareiškėjas nurodė priežastis, dėl kurių vėlavo sumokėti PVM, tačiau Inspekcijos sprendimas buvo neigiamas. Be to, iki prašymo pateikimo dienos dalis apskaičiuotų delspinigių buvo įskaityta. Pareiškėjas teigia, kad informacija portale *Mano VMI* yra nepakankama, kad jis galėtų laiku reaguoti.

Pareiškėjas 2017-08-21 prašyme Inspekcijai buvo nurodęs, kad vykdo individualią veiklą ir PVM deklaracijas privalo teikti kas pusmetį. Tačiau pateikęs pusmetinę deklaraciją paaiškėjo, kad dėl importo iš ES privalo teikti PVM deklaracijas ir mokėti PVM kas mėnesį. Pareiškėjo PVM deklaracija už 2017 m. I pusmetį nebuvo priimta, todėl liepos mėnesį buvo pateiktos mėnesinės deklaracijos. Pareiškėjas pabrėžė, kad veiklą vykdo tik pirmus metus, o PVM mokėtoju įregistruotas tik nuo 2016 metų gruodžio mėnesio, todėl nežinojo apie prievolę teikti deklaracijas bei mokėti PVM kas mėnesį.

Pareiškėjas prašo Komisijos, remiantis jo 2017-08-21 Inspekcijai pateiktame prašyme išdėstytais argumentais, išnagrinėti galimybę atleisti nuo visos priskaičiuotų delspinigių sumos už mokestinį laikotarpį nuo 2017 m. sausio 1 d. iki birželio 30 d. ir panaikinti Inspekcijos sprendimą. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjas patikslino skunde išdėstytą reikalavimą dėl atleidimo nuo delspinigių – prašė atleisti nuo likusios nesumokėtos (neįskaitytos) PVM delspinigių sumos (231,66 Eur), kadangi supranta, jog negali būti atleistas nuo PVM delspinigių, kurie buvo įskaityti iki prašymo pateikimo dienos.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas, Inspekcijos sprendimas naikintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl mokesčių administratoriaus 2017-09-18 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (23.31-08)-323-14994, kuriuo atmetas Pareiškėjo prašymas atleisti nuo 231,66 Eur PVM delspinigių, motyvuojant tuo, jog Pareiškėjui netaikytini MAĮ 141 str. 1 d. 1–4 punktuose nustatyti atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių pagrindai, taip pat MAĮ 8 str. 3 dalyje įtvirtinti protingumo ir teisingumo principai.

Pareiškėjas, ginčydamas Inspekcijos sprendimą, savo reikalavimą iš esmės grindžia MAĮ 8 str. 3 dalies nuostatomis. Pareiškėjas skunde ir Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad veiklą vykdo tik pirmus metus, PVM mokėtoju registruotas tik nuo 2016 metų gruodžio mėn., todėl nežinojo apie prievolę teikti deklaracijas bei mokėti PVM kas mėnesį, jeigu iš ES valstybių narių įsigytų prekių vertė yra didesnė kaip 14000 Eur.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėjas 2017-07-13 pateikė PVM deklaraciją (forma FR0600) už laikotarpį nuo 2017-01-01 iki 2017-06-30, kurioje deklaravo 118137 Eur iš ES įsigytų prekių vertę ir 35136 Eur mokėtiną į biudžetą PVM sumą. Ši Pareiškėjo PVM deklaracija buvo anuliuota, kadangi pagal PVMĮ 84 str. 7 dalies nuostatas, PVM mokėtojams, kurie įsigyja prekes iš kitų valstybių narių ir paslaugas, kurias šalies teritorijoje teikia kitos valstybės narės PVM mokėtojai ir už kurias šių paslaugų pirkėjai šio Įstatymo 95 str. 2 dalyje nustatyta tvarka privalo apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą PVM, šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos netaikomos, t. y. mokesstinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo. Pagal PVM deklaracijos ir kitų su šiuo mokesčiu susijusių formų užpildymo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-03-01 įsakymu Nr. VA-29, 5.1. punktą kalendorinio mėnesio PVM deklaracija pateikiama iki kito mėnesio 25 dienos, o PVM sumokamas ne vėliau kaip iki PVM deklaracijos pateikimo termino pabaigos (PVMĮ 90 str. 1 dalis). Taigi, Pareiškėjui, įsigijusiam iš ES prekių, kurių vertė siekė 118137 Eur, atsirado prievolė teikti PVM deklaracijas ir mokėti PVM kas mėnesį. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas tą pačią dieną (2017-07-13) pateikė mėnesines PVM deklaracijas (forma FR0600) už 2017 m. sausio–birželio mėn., kuriose deklaravo bendrą mokėtiną 35136 Eur PVM sumą (PVM deklaracijose už sausio–kovo mėnesius deklaruotos gražintinos iš biudžeto PVM sumos) ir sumokėjo 30000 Eur; 2017-07-26 Pareiškėjas sumokėjo 342 Eur, 4794 Eur 2017-07-26 išieškota iš Pareiškėjo atsiskaitomosios sąskaitos.

Nustatyta, kad 2017-08-18 Pareiškėjas pateikė PVM deklaraciją už 2017 m. liepos mėn., kurioje deklaravo 254 Eur mokėtiną PVM sumą. Kadangi Pareiškėjo 2017 m. balandžio–liepos mėn. PVM prievolės laiku nepateko į valstybės biudžetą, Pareiškėjui buvo apskaičiuoti 486,14 Eur PVM delspinigiai. Pareiškėjo 2017-08-21 sumokėta 254 Eur įmoka buvo įskaityta daliai PVM delspinigių padengti. Dalis PVM delspinigių (254,48 Eur) buvo įskaityta dar iki prašymo Inspekcijai gavimo dienos, todėl nagrinėjamu atveju spręstinas klausimas dėl Pareiškėjo atleidimo nuo likusios nesumokėtos PVM delspinigių sumos (231,66 Eur). Pažymėtina, kad Pareiškėjas Komisijos posėdžio metu patikslino skundo reikalavimą ir prašė spręsti klausimą dėl atleidimo nuo 231,66 Eur PVM delspinigių.

Komisija, vadovaudamasi byloje nustatytais aplinkybėmis ir nekartodama skundžiamame sprendime detaliam išdėstytų argumentų, sutinka su Inspekcijos vertinimu, kad nagrinėjamu atveju nėra nustatyta MAĮ 100 ir 141 straipsniuose numatytų pagrindų atleisti Pareiškėją nuo 231,66 Eur PVM delspinigių.

Nagrinėjamo ginčo aspektu aktualūs MAĮ 8 str. 3 dalyje įtvirtinti protingumo ir teisingumo kriterijai, kuriais iš esmės remiamasi Pareiškėjo skunde. Komisija pažymi, kad MAĮ 100 straipsnis yra speciali norma, skirta spręsti atleidimo nuo delspinigių klausimą, todėl ji negali būti supriešinama su MAĮ 8 straipsnio nuostatomis dėl bendrųjų (teisingumo, visuotinio privalomumo) principų taikymo mokesciniuose santykiuose. Tam, kad būtų užtikrinamas mokesčių mokėjimas į valstybės biudžetą, yra itin svarbus paties mokesčių administratoriaus vaidmuo, nes MAĮ 8 straipsnyje įtvirtinta teisingumo ir visuotinio privalomumo principo nuostata įpareigoja mokesčių administratorių užtikrinti efektyvų mokesčių administravimą vadovaujantis teisingumu ir protingumu pagrįstais kriterijais. Šiuo atveju siekti teisingumo reiškia siekti protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius ir mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias

aplinkybes. Taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokesčių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese.

Pažymėtina, kad ir LVAT, nagrinėdamas mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių (baudų) klausimus, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – KT) suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (pavyzdžiui, 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011; 2011 09 19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011; 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011; 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011).

Pažymėtina, kad KT ne kartą yra konstatavęs, jog konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas, KT 2000-12-06, 2001-10-02, 2004 01 26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai).

Komisija, įvertinusi tai, kad Pareiškėjas PVM mokėtoju įregistruotas tik 2016 metų gruodžio mėn., nevengė vykdyti PVM prievolės – pastebėjęs anuliuotą PVM deklaraciją už laikotarpį nuo 2017-01-01 iki 2017-06-30 tą pačią dieną pateikė PVM deklaracijas už kiekvieną 2017 metų I pusmečio mėnesį (nors Inspekcijos pranešimas, kad PVM deklaracija į Inspekcijos duomenų bazę nesuvesta dėl joje neteisingai nurodyto mokesčio laikotarpio, elektroninėje deklaravimo sistemoje parengtas ir išsiųstas tik 2017-07-21), ir tą pačią dieną sumokėjo 85,38 proc. deklaruotos mokėtinos PVM sumos (30000 Eur), vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais, siekdama užtikrinti priešingų interesų pusiausvyrą, atsižvelgdama į LVAT praktiką atleidimo nuo ekonominių sankcijų bylose bei siekdama užtikrinti efektyvų mokesčių administravimą, konstatuoja, kad Pareiškėjas atleistinas nuo 231,66 Eur PVM delspinigių.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-09-18 sprendimą Nr. (23.31-08)-323-14994.

2. Atleisti Pareiškėją nuo 231,66 Eur PVM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokesčių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė

